χεια ἅπαντος τοῦ ἐπιλοίπου αὐτῶν βίου. Ὁ ζῆλος ὅμως ὃν ἀπ
τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν θρονίον ἀναπτύσσει ὁ Κ
Ἰούλιος Φερρῆ ὑπὲρ τῆς τε κατωτέρας καὶ τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνω
τέρας παιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ κέκτηται γόητρόν τι ὅλως ἴδιον κα
φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς γενικῆς δεξιότητος ὅστις συχνάκις ἀ
ναπτύσεται ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ πρὸ πάντων ταῖς δημοκρατικαῖ
Πολιτείαις καὶ ὅστις οὕτως εὐκλεῶς διετρανώθη παρὰ τοῖς ἀρ
χαίοις Ἀθηναίοις. Ὁ Ἰούλιος Φερρῆ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν δημοσιογρα
φίαν καὶ εὐδοκιμήσας ἐν αὐτῇ, ἀφ' ὅτου κατελέγετο μεταξὺ τῶ
συνταχτῶν τοῦ Παρισινοῦ Χρόνου, καὶ διαπρέψας ἐπὶ τοσοῦ
τον ἔκτοτε εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ὥστε πρὸ τοῦ 1870 ἡ
εἶχεν ἐκλεχθῆ βουλευτὴς τῶν Παρισίων ἐν τῷ Νομοθετικῷ Σώ
ματι, εἰς ὃ εἶχεν εἰσβάλει διὰ τῆς ἱκανότητος οὗτοῦ ἀπὸ τοῦ δι
κηγορικοῦ περιβόλου τῶν δικαστηρίων, κατώρθωσε νὰ διοικήτ
εὐδοκίμως, μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ναπολεόντος, οἷον δήποτ
κλάδον ἐνεπιστεύθη αὐτῷ ἡ Δημοκρατία. Μετὰ τοσαύτης δὲ ἀφο
σιώσεως ὥρμησεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς πα
τρίδος αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑπουργείου
αὐτῶν, καὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας μελετᾷ πάντα τὰ εἰς τὴ
ἐθνικὴν ἀγωγὴν ἀφορῶντα ζητήματα, ὥστε νεώτατος ἔτι προσε
κτήσατο περιφανῆ θέσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν γραμμάτων κα
τῶν ἐπιστημῶν, τολμηρότερος δὲ πολλῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ προ
ώρισται, ὡς φαίνεται, νὰ ἀφήσῃ ἐντὸς σμικροῦ χρονικοῦ διαστή
ματος ἴχνη γενναίου σκαπανέως καὶ πνευματικοῦ ἀναμορφωτο
τῆς Γαλλίας.

Αἱ λαμπραὶ ἀπαρχαὶ τοῦ νεαροῦ τούτου καὶ σφριγῶντος πρω
μάχου τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς προόδου τῆς μεγάλης ἐκείνη
χώρας ἀναπολοῦσιν ἡμῖν τὴν φωτεινὴν λάμψιν ὑφ' ἣν ἀνέτειλε
εἰς τὸν κοινοβουλευτικὸν καὶ κυβερνητικὸν ὁρίζοντα τῆς Ἑλλάδος
ὁ ἀπὸ ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν μεγάλου ἀνδρὸς καταδείξας προ
σόντα Ἐπαμεινώνδας Δεληγιώργης, ὁ γόης ἐκεῖνος πολίτης τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ὅστις ἀπὸ τῶν νομικῶν ἐδωλίων δι' ἑνὸς γιγαντείου
ἅλματος ἀναβὰς εἰς τὸ βουλευτικὸν βῆμα, ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἐ